

במדרש שמואל (שם) מביא לפרש, שקינין שהוא דבר שאינו נוהג בזמן הזה, ופתחי נדה שהוא דבר המצוי, הן הן - כלומר שוין הן, ויש שכר בלימודן, שהרי המצוה היא עצם הלימוד אף שאין זה נוגע למעשה.

בהשיר של הראב"ד בהקדמת פירושו על המסכתא כתב: אשר אברהם בנו דוד קראו כו', לחשב מחשבות למלאות "שלשת פרקים החזקים", בדיניהם ופשריהם להראות.

דברי הגה"ק ר' אליהו גוטמכר זצ"ל בענין לימוד מס' קינין

בהקדמתו המופלאה של הגר"א גוטמכר זצ"ל לספרו של בנו, הגאון רבי צבי זצ"ל שנפטר על פניו, ספר נחלת צבי על קינין, מקדים כיצד מאנה הנחם נפשו על פטירת בנו הנ"ל, ושוב כותב: מצאתי לתת תודה לה' יתרום על חסדו בלי ערך שבזכות אבותי נוחי עדן והי' נועם לנפשי. ורוח ה' הצליחני להיות בשמחה של תורה. ובאתי להעמיד בכתב מה שכבר היה אצלי בכח המחשבה להביא הקדמה לחיבור קן מפורשת של בני הרב מו"ה צבי זצ"ל והוא אפשר, יחשבו חכמי תורה למה טרח ויגע החכם הזה במס' קינים וגם מה תועלת בזה לעולם. ביבמות יפה עשה כי הוא לכל הדורות שצריכים חכמים לעסוק להוראת שעה והוא עשה נפלא וכו'.

אבל קינים הוא הלכתא למשיחא, ולא לבד זאת רק יש ענינים אשר גם בעת הבית לא שכיחי כלל. לזה אמינא להראות התכלית הנמרץ, וקודם כל כבר היה התנא נזהר לבטל הטעות הזו באמרו סוף פ"ג באבות ר' אלעזר בן חסמא אומר קינין ופתחי נדה הן הן גופי הלכות וכתב התוס' י"ט התנא הנזכר היה אחר החורבן הבית ואין לדיני קינין שייכות אלא בזמן הבית הלכך אצטריך לאשמועינן דאף הן גופי הלכות אפי' בזמן שאין בהמ"ק קיים, לפי שהתלמוד שבהם במקום עבודה הוא.

רבינו זצוק"ל קיצר ואמלא דברים אחריו במה דנקיט דוקא קינין ולא עוד גם פתחי נדה, הגם שבזמן שאחריו שהחמירו כדאמר ר' זירא (ברכות ל"א) ובשאר דוכתי ולענין קרבן זבה ליכא בכל זאת בזמנו הי' גם נ"מ כן לדינא. אך מחמת שאין רק חשבונות וחידודי שבל יחשבו שאין בו זכות דתנא דבי אליהו בסוף מס' נדה בגמ' כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עוה"ב שנאמר (חבקוק ג, ה) הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות, ובשלמא בזמן הבית כיון שיש במעט מזה גם נ"מ לקרבנות שפיר יש ללמוד ג"כ החידודים. אבל עתה אינו לא הא ולא הא דמה תועלת דוגמא להלכות יש בזה, ולכן מפורש שהן גופי הלכות ורק גמטריאות וחשבון תקופות המה למטה מזה. ובעוה"י אבאר הענין לשמחת בני זצ"ל בג"ע דשפיר עשה.

ודאי ללימוד בכל מקום בתורה אין ערך, ואמר התנא (פאה פ"א מ"ה) אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב וסיים ות"ת כנגד כולם, פירש הרע"ב שקול כנגד כולם וכו'.

ויש לשער מעתה עוד יותר גדולת בעסקו במשנה וגמרא דעניני קרבנות, דהגם דרבא אמר במנחות דף ק"י דכל לימוד תורה מציל עד שאין צריך קרבנות, זה שפיר נמשך למה דאיתא בסוטה דף כ"א דתורה מגין מפורעניות ומציל מחטא, אבל אם בא לחטא אשר בעוה"ה שכיח הרבה מודה לר' יצחק